

Nacionalisme davant les eleccions Entrevista amb Pere Mayor, candidat per UPV

"Som el valencianisme democràtic"

Pere Mayor és el cap de llista de la Unitat del Poble Valencià a les eleccions autonòmiques. Els sondejos auguren unes xifres de vot per a l'única formació nacionalista en el límit necessari per a treure representació parlamentària.

Molta gent comenta que la UPV es juga el futur en aquestes eleccions

—Jo crec que aquestes són unes eleccions marcades per la barrera del 5%. Però, a banda hi haurà resultats importants per a nosaltres en algunes comarques i estic convençut que més d'una vintena d'alcaldies importants d'aquest país com Benicarló, Gandia, Alzira, Ontinyent, Borriana i Novelda, dependran del resultat de la UPV. L'interrogant està posat en el tema de les Corts, però també cal dir que, si hi ha alguna força política en aquest Parlament que tinga experiència en el que és la travessia del desert, aquests som nosaltres. Crec que no ho tenim fàcil però tampoc impossible. Són unes eleccions molt importants per a la UPV com a projecte i per al nacionalisme en general. La UPV no té l'exclusiva del nacionalisme, però sí que té l'exclusiva de ser el partit polític real i present en aquest país, l'estructura del nacionalisme polític però no perquè l'hàgem triat nosaltres, sinó perquè ens l'han donada. El dia 26 serà important, però no s'acaba el món, que no es pensen alguns que si no superem el 5%, l'endemà farem un congrés i ens disoldrem, això és el que alguns voldrien, però no passarà.

El tema del 5% és un bumerang i jo li pegue la volta. En 1983 hi hagué 60.000 valencians i valencianes que votaren UPV i no estigueren presents al Parlament valencià. El 1991 ens quedarem a la ratlla. Els altres partits diuen que aquest és el lloc on fer política i manifestar-ho i, a la vegada, ens impedeixen accedir-hi. El problema és també per al sistema. Agrade o no hi ha un sector que se sent nacionalista i vota això, no folklorades ni bromes d'un altre estil. Aquesta és la realitat, el que és trist és que siga un percentatge al voltant del 5%, però els partits majoritaris ens barren el pas. Quan es va fer el pacte de l'estatut, entre PSOE, PCE i l'antiga UCD, ja quedà molt clar que la barrera del 5% es posava per impedir la nostra presència.

"El dia 26 no s'acaba el món"

Després de veure el que hem estat capaços de fer al Parlament, amb tota mena d'iniciatives, crec que molta gent que aleshores estava pel 5%, ara rectificaria si poguera.

—*¿Aquesta és, com diuen alguns, la primera campanya electoral de la UPV?*

— Sens dubte. La primera amb uns mínims mitjans. El pressupost de la campanya autonòmica està al voltant dels vint milions de pessetes i altres vint per a les municipals. Volem no passar-nos però segur que passarem. Són vint milions perquè treballa amb nosaltres molta gent que no cobra.

En anteriors campanyes només podíem basar-nos en un cartell o en una banderola i així és molt difícil arribar a tota la gent. En les anteriors campanyes electorals la Unitat del Poble Valencià desapareixia,

els altres partits se la menjaven i ara això ja no passarà.

—*Se sol acusar la UPV d'haver canviat el seu missatge en cada elecció, de passar de ser verda a la teua esquerra i d'haver diluït el seu contingut nacionalista.*

—En aquest punt no tinc més remei que fiar-me de les enquestes. Les sigles de la UPV comencen ara, després d'un treball de deu anys i quatre de presència a les institucions, a ser conegudes. Ara molta gent sap que existim, però molts no saben si som d'esquerra o dreta, encara que això és difícil de saber ara en molts partits. Per a aquells que ens coneixen som els de la llengua, els de la cultura valenciana, i això tampoc és correcte. D'aquests temes sabem molt i hem parlat molt i continuarem fent-ho però també podem dir moltes altres coses. La campanya està dissenyada

per especialistes. Preparada per a nuclis urbans, que és on tenim més mancances. El missatge és molt senzill, volem que quede clar que ara, en les eleccions autonòmiques i municipals, on creix el nostre vot, hi ha una esquerra valenciana, nostra, sense cap dependència. I l'altra línia, sobretot en l'espot de la televisió, és la declaració que nosaltres som el valencianisme democràtic. No estem disposats a fer victimisme ni tampoc pallassades, però tampoc a renunciar a res.

Per altra banda volem que els mítings i les allocucions es basen en exemples. Si

és, aquesta autonomia i, sobretot, el segment social del nacionalisme d'aquest país, perquè no hi hauria cap possibilitat d'augmentar l'autogovern.

Nosaltres hem presentat moltes iniciatives que no són el que alguna gent entén per estrictament nacionalistes, com la de la renda social mínima, la llei sobre contaminació acústica o la de sanitat escolar.

—*Sou el grup que més ha treballat*

— Percentualment sí. Però això ha estat perquè som dos diputats i perquè el grup parlamentari és una realitat i hi ha una gent treballant al nostre darrere. En defini-

— *¿Com veu la situació a la ciutat de València?*

— Díficil i complicada, perquè es torna a plantejar la dicotomia de vot entre el vot útil, entre Clementina-Lizondo. La responsabilitat que el regionalisme folklòric i victimista haja arribat a la cota que actualment té és diversa. Per una banda el desastre d'estratègia política per part de la dreta, que és, en definitiva, qui ha perdut vots, però també per part del partit que governava. Si a aquest senyor, Vicente G. Lizondo, que no cal oblidar que no fa molts anys es dedicava a increpar i insultar l'alcalde en les processons del 9 d'octubre, li hagueren parat els peus quan calia, potser la gent sabria perfectament qui és. Però resulta que això no s'ha fet i a més a l'Ajuntament o al Parlament s'ha pactat amb ells, i el president va eixir triat amb els seus vots. La responsabilitat del fenomen és també dels que governen i ara es juga amb aquesta por, i això ens perjudica a la resta d'opcions polítiques a causa del tema del vot útil. Jo crec que seria un total desastre si aquest senyor entra en l'alcaldia. Es notaria no sols en la qüestió cultural, sinó també en les zones verdes, l'altura de les edificacions...

— *La seua participació en la llista per Ontinyent s'ha interpretat de moltes maneres.*

— El setembre del 90 m'ho va demanar el partit, la interpretació que llancem la tovallola o que jo em torne a Ontinyent és falsa. Allà faré el treball que haja de fer però jo no renuncie al projecte global. El que sí que he notat és que a la gent d'altres candidatures no els ha agradat, però sí a la gent del partit i a la societat d'Ontinyent. Cal tenir en compte que Ontinyent ha estat una ciutat amb una gestió fosca que l'ha perjudicat.

— *¿Fins a quin punt ha afeblit a la UPV el pacte amb Esquerra Unida de les passades eleccions?*

— En les eleccions del 87, el fet d'anar coalitzats amb EU va fer que cert sector social que no se sent comunista es ressentira, però la gent tampoc no és tan boba. Nosaltres vam dir sempre que era un acord tàctic, no tenim cap intenció de ser els escolans del senyor Anguita. Quan ens proposen acords estratègics ja diem que no. Si estan disposats a oblidar velles històries de partits comunistes sí, si volen fer l'esquerra d'aquest país estem oberts a dialogar, però ells diuen que és impossible. En definitiva tenen voluntat de ser la delegació teritorial d'Anguita.

Jordi Sebastià

RAFA GIL

el PSOE diu que està per defensar el medi ambient, nosaltres podem dir-li que és una pena que no ho haja fet en quatre anys, perquè érem al Parlament i ho hem vist. En la política agrària podem dir que no ha parlat mai amb nosaltres, sinó amb la dreta, i també amb la dreta va consensuar la llei de serveis socials.

— *Ha indicat en algun mitjà de comunicació que seria lamentable que el PSOE tornara a traure majoria absoluta.*

— Jo crec que, a hores d'ara, si la UPV no passa la barrera del 5%, el PSOE arregarà les restes per la llei d'Hont i podria quedar en majoria absoluta. Si ara hem pogut aconseguir alguna cosa, com la Direcció General de Política lingüística, tot i que en altres coses el PSOE ha preferit pactar amb la dreta. Amb la majoria absoluta dels socialistes perdria aquest pa-

tiva no és altra cosa que la constatació que darrere dels diputats hi havia un partit i un programa.

— *El vot d'Unió Valenciana ¿Està definitivament perdut per a la UPV?*

— Jo crec que per a la gran massa de vot sí. És un partit de dreta i la gent no s'equivoqua tant, però sí que hi ha una franja que cau en el confusionisme que crea Unió Valenciana en dir que som radicals i ximpleries com que estem pel centralisme de Barcelona. Això és senzill, perquè en aquesta societat radicalitat és plantejar temes lingüístics en igualtat. Anara a Oriola a fer un parlament i parlar en valencià. Continuarà aquesta imatge de radicalitat mentre els dirigents dels grans partits i els que fan campanyes de "Visquem en valencià" continuen fent el seu treball polític en castellà.